

Svensk författningssamling

Förordning om skydd för personer som rapporterar om missförhållanden

SFS 2021:949

Publicerad
den 2 november 2021

Utfärdad den 28 oktober 2021

Regeringen föreskriver¹ följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Förordningens innehåll

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om myndigheter som är behöriga att genom externa rapporteringskanaler och förfaranden för rapportering och uppföljning ta emot, följa upp och lämna återkoppling på rapporter om missförhållanden i enlighet med lagen (2021:890) om skydd för personer som rapporterar om missförhållanden.

Förordningen innehåller även bestämmelser om tillsyn över att verksamhetsutövare uppfyller skyldigheten att ha interna rapporteringskanaler och förfaranden för rapportering och uppföljning enligt samma lag.

Förordningen är meddelad med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen.

Myndigheter inom försvars- och säkerhetsområdet

2 § Med myndigheter inom försvars- och säkerhetsområdet enligt 1 kap.

3 § första stycket 2 lagen (2021:890) om skydd för personer som rapporterar om missförhållanden, i vilkas verksamhet rapportering av information som rör nationell säkerhet undantas från lagens tillämpningsområde, avses

- Fortifikationsverket,
- Försvarsmakten,
- Försvarets materielverk,
- Försvarets radioanstalt,
- Försvarsunderrättelsedomstolen,
- Inspektionen för strategiska produkter,
- Statens inspektion för försvarsunderrättelseverksamheten,
- Säkerhetspolisen,
- Totalförsvarets forskningsinstitut, och
- Totalförsvarets plikt- och provningsverk.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelse av unionsrätten, i den ursprungliga lydelsen.

Bestämmelsernas förhållande till annan reglering

1 § Om en annan lag eller en förordning, som genomför eller kompletterar en unionsrättsakt som ingår i del II av bilagan till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten, innehåller bestämmelser om tillhandahållande av externa rapporteringskanaler och förfaranden för rapportering och uppföljning som avviker från bestämmelserna i detta kapitel, ska de bestämmelserna tillämpas.

Bestämmelserna i detta kapitel ska dock komplettera de särskilda föreskrifterna om föreskrifterna saknar motsvarande bestämmelser.

Behöriga myndigheter och deras ansvarsområden

2 § De myndigheter som anges i bilagan till denna förordning ska vara behöriga att genom externa rapporteringskanaler och förfaranden för rapportering och uppföljning ta emot, följa upp och lämna återkoppling på rapporter om missförhållanden.

I bilagan anges också inom vilka ansvarsområden myndigheterna är behöriga att hantera rapporter om missförhållanden. Ansvarsområdena omfattar endast sådana missförhållanden som avses i 1 kap. 2 § andra stycket 1–3 lagen (2021:890) om skydd för personer som rapporterar om missförhållanden.

Särskilt behörig myndighet

3 § En särskilt behörig myndighet som anges i bilagan till denna förordning ska, utöver vad som anges i 2 §, även hantera vissa uppgifter om information och statistik enligt 9 och 10 §§. Myndigheten har vidare rätt att på begäran få de upplysningar som behövs för handläggningen av ett uppföljningsärende enligt 13 §.

Skyldighet att utse behöriga personer eller enheter

4 § En behörig myndighet ska utse personer eller enheter som är behöriga att på myndighetens vägnar

1. tillhandahålla information om förfarandet för rapportering till myndigheten,
2. ta emot rapporter och ha kontakt med rapporterande personer enligt 1 kap. 8 § 2 lagen (2021:890) om skydd för personer som rapporterar om missförhållanden,
3. följa upp det som rapporteras, och
4. lämna återkoppling om uppföljningen till rapporterande personer.

5 § De som utses som behöriga enligt 4 § ska vara oberoende och självständiga i förhållande till övriga delar av myndigheten och behöriga personer ska ha relevant utbildning för att kunna hantera rapporter.

Utformning av kanaler och förfaranden

6 § En behörig myndighet ska göra de externa rapporteringskanalerna tillgängliga för rapporterande personer enligt 1 kap. 8 § 2 lagen (2021:890) om skydd för personer som rapporterar om missförhållanden.

7 § En behörig myndighet ska utforma sina externa rapporteringskanaler och förfaranden för rapportering och uppföljning så att den rapporterande personen

1. kan rapportera både skriftligt och muntligt och, om så begärs, vid ett fysiskt möte inom en skäligen tid,

2. får en bekräftelse på att rapporten är mottagen inom sju dagar från mottagandet, om inte den rapporterande personen har av sagt sig bekräftelse eller myndigheten har anledning att anta att en bekräftelse skulle avslöja personens identitet,

3. får återkoppling i skälig utsträckning om åtgärder som har vidtagits vid uppföljning av rapporten och om skälen för dessa inom högst tre månader från mottagandet eller, om det finns särskilda skäl, inom högst sex månader och i så fall även får information om skälen för att förlänga tidsfristen,

4. får information om det slutliga resultatet av uppföljningen av rapporten, om uppföljningsärendet inte har kunnat avslutas inom tidsfristen enligt 3, och

5. i förekommande fall, får information om att en uppgift som kan identifiera den rapporterande personen kommer att lämnas ut och skälen för ett sådant utlämnande, om inte informationen gör att syftet med uppföljningen eller åtgärderna hindras eller försvåras.

Information som behöriga myndigheter ska lämna

8 § På en behörig myndighets webbplats ska det finnas tydlig och lättillgänglig information om

1. de ansvarsområden inom vilka myndigheten är behörig,

2. hur rapportering ska göras via de externa rapporteringskanalerna och, i förekommande fall, att telefonsamtal kan komma att spelas in,

3. sekretess och behandling av personuppgifter,

4. förutsättningarna för att omfattas av skydd, ansvarsfrihet och förbud mot hindrande åtgärder och repressalier samt skadestånd enligt 2–4 kap. lagen (2021:890) om skydd för personer som rapporterar om missförhållanden,

5. rådgivning och stöd som myndigheten kan ge till den som överväger att rapportera och uppgifter om andra aktörer som också erbjuder detta, och

6. meddelarfrihet och anskaffarfrihet och, i verksamheter där det är aktuellt, om efterforskningsförbud och repressalieförbud.

9 § Den särskilt behöriga myndigheten ska lämna tydlig och lättillgänglig information om övriga behöriga myndigheters ansvarsområden och kontaktuppgifter till de myndigheterna.

Statistik

10 § En behörig myndighet ska varje år lämna information till den särskilt behöriga myndigheten om

1. antalet rapporter som myndigheten har tagit emot under det senaste kalenderåret,

2. antalet uppföljningsärenden och andra fortsatta åtgärder som har sin grund i ett uppföljningsärende och deras resultat, och

3. uppskattad ekonomisk skada, om sådan har fastställts, och indrivna belopp som en följd av de uppföljningsärenden och fortsatta åtgärder som avser de rapporterade missförhållandena.

Den särskilt behöriga myndigheten ska varje år sammanställa den information som har lämnats av behöriga myndigheter enligt första stycket och rapportera informationen till Europeiska kommissionen.

Den särskilt behöriga myndigheten får meddela närmare föreskrifter om när informationen ska lämnas till myndigheten enligt första stycket.

Rutiner för att säkerställa att rapporter endast hanteras av behöriga personer

11 § En behörig myndighet ska ha rutiner för hantering av en rapport som har tagits emot på annat sätt än genom en extern rapporteringskanal eller av någon som inte är behörig att hantera en sådan rapport. Rutinerna ska säkerställa att rapporten omedelbart vidarebefordras i oförändrat skick till någon som är behörig att hantera den på myndighetens vägnar.

Överlämnande av rapporter

12 § Om en rapport kommer in genom en extern rapporteringskanal hos en myndighet som saknar behörighet att hantera rapporter inom det område som rapporten rör, ska myndigheten lämna över rapporten till den myndighet som är behörig.

Rapporten ska anses ha kommit in till den andra myndigheten genom en extern rapporteringskanal samma dag som den kom in till den myndighet som först tog emot rapporten. Den myndighet som rapporten har lämnats över till ska underrätta den rapporterande personen om överlämnandet.

Upplysnings- och uppgiftsskyldigheter

13 § En myndighet ska på begäran lämna de upplysningar som den särskilt behöriga myndigheten behöver för handläggningen av ett uppföljningsärende.

14 § En behörig myndighet som vid handläggningen av ett uppföljningsärende bedömer att det finns skäl att inleda tillsyn med anledning av det som har framkommit i ärendet ska, till ansvarig tillsynsmyndighet eller ansvarig tillsynsfunktion inom den behöriga myndigheten, lämna de uppgifter som är nödvändiga för att tillsyner ska kunna inledas.

15 § En behörig myndighet som vid handläggningen av ett uppföljningsärende misstänker att brott har begåtts ska till Polismyndigheten lämna de uppgifter som är nödvändiga för att brottsmisstankarna ska kunna utredas.

Myndigheters översyn av kanaler och förfaranden

16 § En behörig myndighet ska minst en gång vart tredje år se över sina externa rapporteringskanaler och förfaranden.

3 kap. Tillsyn över verksamhetsutövars skyldighet att ha interna rapporteringskanaler och förfaranden för rapportering och uppföljning

1 § Arbetsmiljöverket ska se till att verksamhetsutövare uppfyller sina skyldigheter att ha interna rapporteringskanaler och förfaranden för rapportering och uppföljning enligt lagen (2021:890) om skydd för personer som rapporterar om missförhållanden.

Arbetsmiljöverket ska dock inte utöva tillsyn enligt första stycket om en verksamhetsutövare är skyldig att ha interna rapporteringskanaler och för-

faranden för rapportering och uppföljning enligt annan lag eller förordning och en annan myndighet enligt den lagen eller förordningen ska utöva tillsyn över den skyldigheten.

SFS 2021:949

Denna förordning träder i kraft den 17 juli 2022 i fråga om 2 kap. och i övrigt den 17 december 2021.

På regeringens vägnar

EVA NORDMARK

Catharina Nordlander
(Arbetsmarknadsdepartementet)

Förteckning över behöriga myndigheter och deras ansvarsområden

Myndighet	Myndighetens ansvarsområde
Konkurrensverket	Missförhållanden inom området offentlig upphandling och som omfattas av myndighetens tillsynsansvar.
Fastighetsmäklarinspektionen, Finansinspektionen, länsstyrelserna i Stockholms, Västra Götalands och Skåne län, Revisorsinspektionen och Spelinspektionen.	Missförhållanden inom området finansiella tjänster, produkter och marknader och förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism och som omfattas av myndighetens tillsynsansvar.
Arbetsmiljöverket, Boverket, Elsäkerhetsverket, Folkhälsomyndigheten, Inspektionen för strategiska produkter, Kemikalieinspektionen, Konsumentverket, Livsmedelsverket, Läkemedelsverket, länsstyrelserna, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Naturvårdsverket, Post- och telestyrelsen, Statens energimyndighet, Statens jordbruksverk, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll och Transportstyrelsen.	Missförhållanden inom området produktsäkerhet och produktöverensstämmelse och som omfattas av myndighetens tillsynsansvar samt, när det gäller länsstyrelserna, omfattas av myndighetens ansvar för tillsynsvägledning.
Transportstyrelsen	Missförhållanden inom området transportsäkerhet och som omfattas av myndighetens tillsynsansvar.
Havs- och vattenmyndigheten, Kemikalieinspektionen, Livsmedelsverket, länsstyrelserna, Naturvårdsverket, Skogsstyrelsen och Statens jordbruksverk.	Missförhållanden inom området miljöskydd och som omfattas av myndighetens tillsynsansvar samt, när det gäller länsstyrelserna, omfattas av myndighetens ansvar för tillsynsvägledning.
Livsmedelsverket och Strålsäkerhetsmyndigheten.	Missförhållanden inom området strålskydd och kärnsäkerhet och som omfattas av myndighetens tillsynsansvar.
Livsmedelsverket och Statens jordbruksverk.	Missförhållanden inom området livsmedels- och fodersäkerhet, djurs hälsa och välbefinnande och som omfattas av myndighetens tillsynsansvar.
Folkhälsomyndigheten, Inspektionen för vård och omsorg, Konsumentverket och Läkemedelsverket.	Missförhållanden inom området folkhälsa och som omfattas av myndighetens tillsynsansvar.
Finansinspektionen och Konsumentverket.	Missförhållanden inom området konsumentskydd och som omfattas av myndighetens tillsynsansvar.

Myndighet	Myndighetens ansvarsområde
Finansinspektionen, Inspektionen för vård och omsorg, Integritetsskyddsmyndigheten, Livsmedelsverket, Post- och telestyrelsen, Statens energimyndighet och Transportstyrelsen.	Missförhållanden inom området skydd av privatlivet och personuppgifter samt säkerhet i nätverks- och informationssystem och som omfattas av myndighetens tillsynsansvar.
Ekobrottsmyndigheten	Missförhållanden inom området EU:s finansiella intressen enligt artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937, när det gäller bedrägeribekämpning.
Skatteverket	Missförhållanden inom området EU:s finansiella intressen enligt artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937, när det gäller skatteområdet.
Regeringskansliet	Missförhållanden inom området EU:s finansiella intressen enligt artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937, när det gäller statsstödsområdet.
Konkurrensverket	Missförhållanden inom området den inre marknaden enligt artikel 2.1 c i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937, när det gäller konkurrensområdet.
Regeringskansliet	Missförhållanden inom området den inre marknaden enligt artikel 2.1 c i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937, när det gäller statsstödsområdet.
Skatteverket	Missförhållanden inom området den inre marknaden enligt artikel 2.1 c i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937, när det gäller bolagsskatteområdet.
Arbetsmiljöverket	Missförhållanden som inte omfattas av någon annan behörig myndighets ansvarsområde.
Särskilt behörig myndighet	
Arbetsmiljöverket	